

עפ"ת 39337/09/22 - אדהם אלעזה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 39337-09-22 אלעזה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90512559148

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	אדהם אלעזה
	ע"י ב"כ עוה"ד עלאא אגבאריה מיכל חגי- מרגולין
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד נלי מאני

פסק דין

המערער הגיש ביום 2.10.2019 באמצעות בא כוחו, עו"ד אגבאריה, בקשה להישפט לבית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתיק 79-10-19 בגין דוח שייחס לו חציית צומת באור אדום בעת נהיגה ביום 6.6.2018 בצומת חגור, שתועדה במצלמה הקבועה בצומת. לבקשה צורפה הודעת תשלום הקנס שנשלחה למערער ביום 10.6.2018. המערער טען בבקשתו לא קיבל את הודעת הקנס, וכי הוברר לו דבר קיומו של הדוח רק לאחר פניה מרשות הרישוי. עוד טען כי אדם אחר - מר עלאזה אמג'ד, הוא שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה, וצורפו תצהיריהם של המערער מיום 10.2.2019, וכן של עלאזה אמג'ד מיום 1.7.2019 בו מאשר אמג'ד כי "השתמש ברכב" במועד זה.

בית המשפט בחיפה קבע בהחלטה שניתנה ביום 22.10.19 כי "לאור נימוקי הבקשה וצירופותיה, ובהיעדר תגובת המשיבה, ניתנת הארכת מועד".

בעקבות ההחלטה להארכת מועד, הוגשו ביום 30.9.20 לבית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה "הזמנה לדין וכתב אישום" בתתע 8820-09-20. בכתב האישום צוין כי אושר על ידי התביעה ביום 29.9.20; מועד הדיון נקבע ליום 1.12.20. משלא התייצב, נדון המערער בהיעדרו (על ידי ס"נ כב' השופט נוריאלי), לאחר שנקבע כי מאישור מסירה עולה כי זומן כדין; המערער הורשע בעבירה שיוחסה לו והוטל עליו קנס בסך של 1500 ₪ וחודש פסילה על תנאי למשך שנה.

ביום 17.8.22, למעלה מ-20 חדשים לאחר מתן פסק הדין, הוגשה לבית משפט קמא על ידי ב"כ המערער בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה נטען כי המערער לא ידע על מועד הדיון וכי רק לאחר שפנה לעורך דינו כדי לברר אם נקבע דיון, הוברר כי נדון בהיעדרו; עוד נטען כי אישור המסירה שהוצג, בו צוין כי דבר הדואר "לא נדרש", חסר פרטים מהותיים; כי העבירה התיישנה נוכח כך שמדובר בעבירה "משנת 2018" שנדונה ביום 1.12.20; כי המערער הוא שביקש להישפט והמתין לקבלת זימון, והראה כי אחר נהג ברכב.

בית המשפט קמא (כב' השופט ע' בר) דחה את הבקשה. בהחלטה שניתנה ביום 5.9.22 נקבע כי אישור המסירה נבחן

בהחלטה שניתנה על ידי השופט נוריאלי, ויש לראותו כתקין נוכח ההחלטה; כי הבקשה הוגשה בשיהוי "לא מובן" לאחר מתן פסק הדין; כי אין לראות בהחלטה שניתנה בבית המשפט בחיפה על הארכת מועד להישפט "כהחלטה שנבעה מקבלת הטענה המהותית של חשש לעיוות דין". כי התצהיר שהוגש לעניין ביצוע הנהיגה על ידי אחר "סתמי" ולא מפורט, ולא קיים חשש לעיוות דין; כי יש לראות את המערער כמי שוויתר על טענת ההתיישנות שהינה "טענה דיונית ולא מהותית", לאחר שלא התייצב לדיון, ואין לדון בטענה לגופה. עוד נקבע כי יש להעדיף בנסיבות אלה, את עקרון סופיות הדיון.

בהודעת הערעור מיום 18.9.22 חזר בא כוח המערער על מכלול הטענות שעלו בפני הערכאה קמא, הגם שבמהלך הדיון בפני צוין על ידי עו"ד מרגולין-חגי, כי ההגנה אינה עמדת עוד על טענת ההתיישנות. עוד נטען, לראשונה, כי בא כוח המערער עו"ד אגבאריה, פנה בשעתו למשטרה וביקש כי ההזמנה לדין תישלח למשרדו, והדבר לא נעשה, בניגוד לנהלי המשטרה. בנוסף נטען כי אין להעדיף שיקולי פרוצדורה כאשר קיים חשש לעיוות דין נוכח הטענה כי אחר נהג, וכי יגרם למערער נזק אם ההרשעה תיוותר על כנה.

על פי הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק דין אם נוכח בית המשפט שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם לדיון, או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

סבור אני כי מתעורר ספק אם אכן היה על המערער לדעת על מועד הדיון בו נדון בהיעדרו, ואם מתקיימת חזקת מסירה באשר להזמנה לדין. מעיון באישור המסירה אשר צוין עליו "לא נדרש", מופיע התאריך 26.8.20, שהינו ככל הנראה, המועד בו הוחזר הדואר למשטרת ישראל שפרטיה מופיעים באישור המסירה. מועד זה קדם אפוא למועד בו הוגשה ה"הזמנה לדין וכתב אישום" לבית משפט קמא, ביום 30.9.20 כאמור, ומשכך מתעורר ספק ממשי האם אישור המסירה שהוצג אכן מתייחס ל"הזמנה לדין" המצויה בתיק בית משפט קמא. ב"כ המשיבה העלתה השערה כי ההזמנה לדין וכתב האישום צורפו לתיק רק לאחר שאלה כבר נשלחו למערער ולא נדרשו על פי אישור המסירה, אולם נוכח מועד אישור כתב האישום על ידי התביעה רק מאוחר יותר, ביום 29.9.20 לא סולק הספק. עוד יש לציין כי השופט בר לא נדרש בהחלטתו לבחון את אישור המסירה, נוכח החלטתו של השופט נוריאלי בעניין זה.

שנית, יש ליתן משקל לכך שההזמנה לדין לא נשלחה למשרדו של בא כוחו של המערער, חרף הצגת דרישה למשטרת ישראל לעשות כך, והטענה כי המערער פנה לבא כוחו כדי לברר אם הגיע זימון למשפט, כפי שצוין מתחילה, מעלה כי המערער אכן הניח כי העניין מצוי בטיפול עורך הדין.

יוער, כי בִּקְשִׁי לקבלת התייחסות המשיבה בדבר נהלי המשטרה בעניין זה עד יום 30.11.22, לא מולאה.

נוכח נסיבות אלה, ובלא לדון בטענות האחרות שעלו על ידי המערער, הגעתי לכלל מסקנה כי אין לפקוד על המערער את אי התייצבותו לדיון בו נדון בהיעדרו, ומשכך מקבל אני את הערעור באופן שפסק דינו של בית משפט קמא מבוטל, והמערער יוזמן לדיון מחדש לבית משפט קמא.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.